

Sabatul și sfârșitul

Textul de memorat:

⁹„și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile;

¹¹ după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.”
(Efeseni 3:9,11)

Sabat după-amiază

Esența demnității umane este Creația. Faptul că suntem creați de Dumnezeu în mod unic dă valoare fiecărei ființe umane. Pruncul nenăscut, încă din pântecul mamei, adolescentul tetraplegic, tânărul cu sindrom Down, bunica bolnavă de Alzheimer, toți au o valoare imensă în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu este tatăl lor. Sunt fiii și fiicele Lui. „Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini. [...] El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului” (Faptele 17:24-26).

Moștenirea noastră este una comună. Facem parte din aceeași familie. Suntem frați și surori creați, conturați și modelați de același Dumnezeu. Creația ne oferă un adevărat sentiment de stimă de sine. Când genele și cromozomii au fost puși laolaltă pentru a forma structura biologică unică a personalității tale, Dumnezeu a aruncat tiparul. Nu mai există nimeni ca tine în întregul univers. Ești o creație unică, nemaîntâlnită, o ființă de o valoare atât de mare, încât Dumnezeul care a creat universul a luat asupra Lui trupul nostru de carne și S-a oferit ca jertfă pentru tine și pentru păcatele tale!

Duminică, 14 mai

Judecata, Creația și responsabilitatea noastră

Dacă nu suntem decât o adunătură întâmplătoare de celule, un simplu produs al șansei, o maimuță africană avansată și nimic mai mult, atunci viața nu prea are însemnătate. Dacă suntem doar unul dintre cei aproximativ opt miliarde de oameni care luptă unii cu alții pentru un loc de trăit pe planeta numită Pământ, viața își pierde scopul și se reduce la simpla supraviețuire. În contrast, Creația biblică ne dă un motiv și un imperativ moral pentru care să trăim. Am fost creați de Dumnezeu și

suntem responsabili în fața Lui pentru acțiunile noastre. Cel care ne-a creat ne trage la răspundere. El a stabilit absoluturi, chiar și într-o lume de „relativism moral”.

1. Citește Apocalipsa 14:7; Romani 14:10 și Iacov 2:8-13. Ce implică judecata în chestiuni precum răspunderea și responsabilitatea? Cum sunt legate judecata, poruncile lui Dumnezeu și închinarea?

Apocalipsa 14:7

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Romani 14:10

10 Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Iacov 2:8-13

8 Dacă împliniți Legea împăratească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, bine faceți.

9 Dar, dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de Lege.

10 Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.

11 Căci, Cel ce a zis: „Să nu preacurvești”, a zis și: „Să nu ucizi”. Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.

12 Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei,

13 căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă, dar mila biruie judecata.

Soliile celor trei îngeri care zboară prin mijlocul cerului, în Apocalipsa 14, anunță că „a venit ceasul judecății Lui”. De vreme ce am fost creați de Dumnezeu cu capacitatea de a face alegeri morale, suntem responsabili pentru deciziile pe care le luăm. Dacă nu am fi decât o grupare de celule, doar produsul eredității și al mediului, acțiunile noastre ar fi în mare parte determinate de forțe asupra cărora nu am avea niciun control.

Dar judecata implică responsabilitate morală. În acest ceas de criză din istoria Pământului, ceasul judecății, Dumnezeu ne cheamă să luăm decizii în lumina veșniciei. Apelul: „Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor” (Apocalipsa 14:7) recunoaște că baza întregii închinări este faptul că am fost creați de Dumnezeu.

Totodată, adeziunea la Sabatul zilei a șaptea demonstrează credința că Isus este vrednic de închinarea noastră pentru că este Creatorul; dovedește că noi acceptăm Cele Zece Porunci ca principii de inspirație divină pentru trăirea unei vieți „din belșug”. Pentru că este fundamentul guvernării lui Dumnezeu și o descoperire a caracterului Său, Legea devine standardul de judecată. Credincioșia față de porunca Sabatului este recunoașterea angajamentului nostru de a trăi o viață de ascultare.

Cum ne este influențat comportamentul de perspectiva pe care o avem asupra Creației? Ce legătură au ereditatea și mediul cu alegerile pe care le facem zilnic? Cum putem, prin harul lui Dumnezeu, să învingem defectele de caracter pe care nu noi am ales să le avem?

Luni, 15 mai

Sabatul și Creația

Pentru că lumea noastră are nevoie disperată de mesajul încurajator al Creației, Dumnezeu ne-a dat Sabatul. Pe la mijlocul anilor 1800, când ipoteza evoluției lua cu asalt lumea intelectuală, Dumnezeu a trimis o solie de speranță extraordinară. Am studiat acest mesaj, care se găsește în Apocalipsa 14:6,7.

Satana a încercat prin toate mijloacele să distorsioneze ideea Creației pentru că Îl urăște pe Isus și nu vrea ca El să primească închinarea care I se cuvine în calitate de Creator și Răscumpărător al nostru. Sabatul se află în centrul marii lupte asupra dreptului lui Hristos de a primi închinarea noastră în calitate de Creator. Solia lui Dumnezeu pentru zilele din urmă este o ultimă chemare pentru întreaga omenire să se întoarcă la închinarea la Hristos drept Creator al cerului și al pământului. Baza întregii închinări este faptul că El ne-a creat.

2. Citește Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11 și Deuteronomul 5:12-15 în contextul pasajului din Apocalipsa 14:6,7. Cum vedem și în porunca Sabatului legătura dintre Creație și răscumpărare?

Geneza 2:1-3

- 1 Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
- 2 În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
- 3 Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Exodul 20:8-11

8 Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

9 Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.

10 Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

11 Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Deuteronomul 5:12-15

12 Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău.

13 Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile.

14 Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul, și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.

15 Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeuul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să ții ziua de odihnă.

Apocalipsa 14:6,7

6 Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Sabatul este un simbol veșnic al odihnei noastre în El, un semn special al loialității față de Creator (Ezechiel 20:12,20). Nu este doar o cerință legalistă arbitrară, ci descoperă că adevărata odihnă de „eforturile” neprihănirii prin fapte se găsește în El. Sabatul vorbește despre un Dumnezeu care a făcut pentru noi ceea ce noi nu am fi putut face vreodată.

Scriptura ne cheamă să ne odihnim în dragostea și în grija Lui în fiecare Sabat. Sabatul este un simbol al odihnei, nu al faptelor; al harului, nu al legalismului; al asigurării, nu al condamnării; al încrederii în El, și nu în noi înșine. În fiecare Sabat ne bucurăm în bunătatea Lui și Îl laudăm pentru mântuirea care poate fi găsită numai în Hristos. Sabatul este și legătura veșnică între desăvârșirea Edenului, din trecut, și slava noului cer și a noului pământ, în viitor (Isaia 65:17; Apocalipsa 21:1).

Sabatul ne cheamă înapoi la origini. Este o legătură cu familia noastră de obârșie. Sabatul a fost ținut fără întreruperi de la începutul timpului. Este o conexiune neîntreruptă care ne întoarce în timp până la Creație. Ne ajută să ne concentrăm asupra adevărului măreț că suntem copii ai lui Dumnezeu. Ne cheamă la o relație cu El apropiată, strânsă.

Cum face aluzie Apocalipsa 14:6,7 la porunca Sabatului și ce importanță are lucrul acesta în mesajul pentru zilele din urmă? (Vezi Exodul 20:8-11.)

Apocalipsa 14:6,7

6 Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Exodul 20:8-11

8 Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

9 Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.

10 Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

11 Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Marți, 16 mai

O amăgire nu chiar atât de subtilă

În încercarea lui de a distruge unicitatea creării noastre, Diavolul a introdus o minciună nu chiar atât de subtilă. Această amăgire, acceptată chiar și de unii dintre noi, sună cam așa: Dumnezeu este cauza principală a Creației, dar I-a luat ere ca să creeze viața. Evoluția a fost procesul pe care l-a folosit. Această abordare încearcă să aducă în armonie „datele științifice” cu relatarea din Geneza. Susține că zilele Creației sunt perioade de timp lungi și indefinite și că viața pe pământ este veche de miliarde de ani.

3. Citește Psalmii 33:6,9 și Evrei 11:3. Ce ne spun aceste pasaje clare din Biblie despre cum a creat Dumnezeu lumea?

Psalmii 33:6,9

6 Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui.

9 Căci El zice și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă.

Evrei 11:3

3 Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

Relatarea biblică este clară. Dumnezeu „zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă” (Psalmii 33:9). „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu” (Evrei 11:3). Geneza afirmă că Dumnezeu a creat lumea în șase zile literale, de 24 de ore, și S-a odihnit în a șaptea. Structura lingvistică din Geneza 1 și 2 nu permite nimic altceva. Chiar și cercetătorii care nu cred în Creația în șase zile literale recunosc că intenția autorului a fost să prezinte exact acest lucru.

Cuvântul ebraic pentru „zi” în Geneza 1 este yom. În Biblie, de fiecare dată când un cuvânt determină cuvântul yom ca adjectiv (ziua a treia, ziua întâi etc.) limitează intervalul de timp la 24 de ore, fără excepție.

De asemenea, dacă Dumnezeu nu ar fi creat lumea în șase zile literale, ce importanță ar mai avea Sabatul zilei a șaptea? De ce l-ar porunci Dumnezeu? Nu ar avea absolut niciun sens să lase Sabatul ca moștenire veșnică a unei săptămâni a Creației de șase zile, dacă o săptămână a Creației de șase zile nu a existat niciodată. Acceptarea ideii unui proces creator care a durat veacuri și ere înseamnă punerea la îndoială a necesității Sabatului zilei a șaptea. Totodată, naște îndoieli serioase cu privire la integritatea Scripturii.

Atacând Sabatul, Satana pune la îndoială însăși esența autorității lui Dumnezeu, și ce ar putea fi mai eficient pentru distrugerea amintirii Creației în șase zile decât negarea realității ei? Nu este de mirare că atât de mulți oameni, inclusiv creștini, ignoră Sabatul zilei a șaptea. Ce pregătire pentru amăgirea finală!

Miercuri, 17 mai

Creația, Sabatul și sfârșitul timpului

Marea luptă, care a început în cer cu milenii în urmă, s-a dat asupra autorității lui Dumnezeu. Provocarea rămâne aceeași și în zilele noastre.

4. Citește Apocalipsa 14:7,9, 12. Rezumă aceste versete completând propozițiile de mai jos:

Apocalipsa 14:7 este o chemare să...

Apocalipsa 14:9 este un apel solemn să un...

Apocalipsa 14:12 descrie un popor care...

Apocalipsa 14:7,9, 12

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

9 Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

12 Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Aceste pasaje arată clar că aspectul principal în ultimele zile ale conflictului dintre bine și rău, dintre Hristos și Satana, este închinarea. Ne închinăm Creatorului sau ne închinăm fiarei? Și, întrucât Creația este baza tuturor credințelor noastre (la urma urmei, ce anume din ceea ce credem ar avea sens, dacă nu credem în Dumnezeu drept Creator?), Sabatul zilei a șaptea – inclus chiar în descrierea Creației din Geneza (Geneza 2:1-3) – reprezintă simbolul veșnic și imuabil al acesteia. Este simbolul cel mai esențial al celei mai esențiale învățături. Singurul lucru mai fundamental decât el este Dumnezeu Însuși.

Prin urmare, uzurparea Sabatului zilei a șaptea înseamnă uzurparea autorității Domnului la nivelul cel mai de bază, acela care Îl prezintă în calitate de Creator. Înseamnă a te duce la origini și a scoate totul din rădăcină. Înseamnă a căuta să iei locul lui Dumnezeu Însuși (2 Tesaloniceni 2:4). Desigur, adevărata problemă în aceste zile din urmă sunt dragostea și loialitatea noastră față de Isus. Dar, potrivit Bibliei, această dragoste este exprimată prin ascultarea de porunci (1 Ioan 5:3, Apocalipsa 14:12) – și numai Sabatul, dintre aceste porunci, susține totul pentru că numai el indică spre Dumnezeu în calitate de Creator (Exodul 20:8-11). Nu este de mirare că acesta va fi simbolul exterior al separării finale între cei care se închină Domnului și cei care se închină fiarei (Apocalipsa 14:11,12). Dacă ne gândim cât de fundamental și de esențial este Sabatul pentru toate celelalte aspecte ale închinării, este greu să concepem că lupta finală cu privire la închinarea la Creator ar putea fi despre altceva.

Mulți oameni susțin că nu are nicio importanță ce zi ține cineva ca Sabat, atâta vreme cât ține una. Cum răspundem acestei idei cu argumente biblice?

Sabatul și odihna veșnică

Sabatul este un loc de refugiu într-o lume obosită. În fiecare săptămână, lăsam grijile acestei lumi și intrăm în centrul de odihnă al lui Dumnezeu, Sabatul. Renumitul scriitor evreu Abraham Heschel numește Sabatul „un palat în timp”. În fiecare a șaptea zi, palatul ceresc al lui Dumnezeu coboară din cer pe pământ și Domnul ne invită în slava prezenței Sale pentru această perioadă de 24 de ore, pentru a petrece un timp de strânsă părtășie cu El.

În introducerea la cartea lui Abraham Heschel despre frumusețea și solemnitatea Sabatului, fiica autorului, Susannah Heschel, scrie: „Sabatul este o metaforă a paradisului și o mărturie a prezenței lui Dumnezeu; în rugăciunile noastre, anticipăm o eră mesianică ce va fi un Sabat, și fiecare Sabat ne pregătește pentru acea experiență: dacă o persoană nu învață să se bucure de gustul Sabatului [...], nu va putea să se bucure de gustul veșniciei în lumea viitoare.”

La Creație, Dumnezeu ne-a construit o locuință specială. Putem găsi adăpost acolo. Putem fi în siguranță acolo. Lucrarea Lui este completă. Este încheiată. Când ne odihnim în Sabat, ne odihnim în grija Lui iubitoare. Ne odihnim în anticiparea odihnei noastre veșnice în noul cer și pe noul pământ, care ne vor fi date în curând.

5. Citește Isaia 65:17 și 66:22; 2 Petru 3:13 și Apocalipsa 21:1. Cum ne îndreaptă ținerea Sabatului gândul spre veșnicie?

Isaia 65:17

17 Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănu-i vor mai veni în minte.

Isaia 66:22

22 Căci, după cum cerurile cele noi și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea – zice Domnul – așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru.

2 Petru 3:13

13 Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

Apocalipsa 21:1

1 Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

Același Dumnezeu care a creat pământul prima dată îl va crea iarăși, iar Sabatul va rămâne un simbol veșnic al calității Lui de Creator (Isaia 66:23). De fapt, evreii vedeau în Sabat un simbol, o pregustare a ceea ce în ebraică se numea *olam haba*, „lumea care urmează să vină”.

Mesajul celor trei îngerii care zboară prin mijlocul cerului și ne cheamă să ne închinăm Creatorului este răspunsul Cerului la deznădejdea multora care trăiesc în secolul al XXI-lea. Ne îndreaptă spre Creatorul nostru, Cel care a făcut de la început toate lucrurile, și spre Răscumpărătorul nostru, Cel care, după judecată, după ce păcatul va fi nimicit, va face toate lucrurile noi. „Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Și a adăugat: «Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate»” (Apocalipsa 21:5).

Cum poți să faci din Sabat o pregustare a cerului în viața ta și în familia ta?

Vineri, 19 mai

Un gând de încheiere

„Motivul pentru [...] închinarea la Dumnezeu este faptul că El este Creatorul. În liturghia cerească, ființele cerești exprimă ideea într-un mod foarte succint: «căci Tu ai făcut toate lucrurile» ([Apocalipsa] 4:11). Pe pământ, calitatea lui Dumnezeu de Creator trebuie accentuată pe cât de mult posibil, așa că îngerul spune: «Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor» (Apocalipsa 14:7). A fost corect observat că îngerul folosește limbajul celei de-a patra porunci pentru a justifica astfel chemarea la a ne închina lui Dumnezeu (Exodul 20:11). [...] În Decalog, porunca Sabatului este sigiliul lui Dumnezeu întrucât Îl identifică: autoritatea – Creatorul; confirmă teritoriul asupra căruia stăpânește – tot ceea ce a creat; și descoperă dreptul Lui de stăpânire – pentru că El a creat totul. Ca să câștige, balaurul trebuia să îndeparteze cumva această piatră de aducere aminte” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, pp. 40, 41 – manuscris nepublicat).

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 1 – 7;

Ce lucru trebuie spus în inimă când stăm în pat?

Pe cine urăște Domnul?

Cine nu-și mai aduce aminte de Domnul?

Pe cine mântuiește Dumnezeu?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 22 (până la „Rugăciunea pentru bolnavi este prea importantă spre a fi tratată cu neatenție”).

Ce trebuie făcut înainte de a înălța rugăciuni fierbinți pentru binecuvântarea vindecării?